

Sygn. akt XVII AmE 261/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2022 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Jolanta Stasińska

Protokolant: sekretarz sądowy Magdalena Ratajczyk

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2022 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 14 września 2021 roku, Nr (...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 261/21

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 14 września 2021 roku, numer (...), na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12b w związku z art. 56 ust. 2, ust. 3, ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, z późn. zm.) oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) i art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo Energetyczne, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., o numerze identyfikacji podatkowej (NIP): (...) (dalej: „Przedsiębiorca”) za niezachowanie terminu na złożenie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiące: od stycznia 2020 r. do czerwca 2020 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, orzekł:

1. że Przedsiębiorca nie zachował terminu na złożenie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu (dalej „sprawozdanie”) za miesiące od stycznia 2020 r. do czerwca 2020 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
2. za działanie opisane w pkt 1 wymierzam Przedsiębiorcy karę pieniężną w łącznej wysokości 60.000,00 (sześćdziesiąt tysięcy złotych), w tym:

a) 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc styczeń 2020 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

b) 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc luty 2020 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

c) 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc marzec 2020 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

d) 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc kwiecień 2020 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

e) 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc maj 2020 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

f) 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niezłożenie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc czerwiec 2020 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Od wyżej wymienionej decyzji powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł odwołanie. Zaskarżył powyższą decyzję w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 56 ust. 1 pkt 12c, art. 3 pkt 12c, art. 32a i 32b, art. 32c ust. 1 w zw. z art. 43d ust. 1 PE i w zw. z art. 17 z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw poprzez niewłaściwe ich zastosowanie i przyjęcie, że obowiązek, o którym mowa w art. 43d ust. 1 PE spoczywa na (istnieje w stosunku do) podmiocie niewpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 32a PE oraz dotyczy okresu czasu przed dniem dokonania wpisu do tego rejestru,

oraz, z ostrożności procesowej, w razie uznania zasadności zarzutu określonego w pkt. 1 powyżej

2. naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 56 ust. 6a PE przez jego niezastosowanie polegające na zaniechaniu odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej w zakresie niewykonania obowiązku sprawozdawczego za okres styczeń - czerwiec 2020 r., mimo ziszczenia się w sprawie przesłanek to uzasadniających, a w szczególności przez błędne przyjęcie, iż stopień szkodliwości zachowania powoda, w ustalonych okolicznościach sprawy, nie był znikomy.

Mając na uwadze powyższe, wniósł:

1. zmianę w całości zaskarżonej Decyzji poprzez:

- odstąpienie od ustalenia, iż powód nie zachował terminu na złożenie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych za okres styczeń - czerwiec 2020 r. (pkt. 1 Decyzji),

- odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej zgodnie z pkt. 2 zaskarżonej Decyzji

alternatywnie:

- umorzenie w całości postępowania w zakresie wskazanym w pkt. 1 i 2 Decyzji jako bezprzedmiotowego (zgodnie z art. 105 § 1 k.p.a.).

- zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych,
- przeprowadzenie rozprawy w nieobecności powoda lub jej pełnomocnika,
- dopuszczenie dowodów wskazanych w uzasadnieniu pozwu na przytoczone w nim okoliczności faktyczne.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

1. oddalenie odwołania,
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko wyrażone w treści zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorca: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (dalej: „Przedsiębiorca”) podejmował działania mające na celu dokonanie wpisu do rejestru podmiotów przywożących, korzystając przy tym z usług firmy doradczej, z którą Przedsiębiorca rozpoczął współpracę w 2019 roku. W marcu 2020 roku przedsiębiorca podjął działania mające na celu pozyskanie zaświadczeń z KRK oraz o niezaleganiu w podatkach – które ostatecznie zostało wydane w dniu 30 czerwca 2020 roku, jako niezbędnych do skutecznego złożenia wniosku o dokonania wpisu do rejestru podmiotów przywożących . /k. 30-42, zeznania świadka V. M. – k. 95v-97v, zeznania J. B. w charakterze strony powodowej – k. 87v/

W dniu 11 maja 2020 r. do siedziby Urzędu Regulacji Energetyki wpłynął wniosek Przedsiębiorcy w sprawie wpisu do rejestru podmiotów przywożących. /k. 39-41, 42, 43, 44 akt adm./ Decyzją z dnia 6 lipca 2020 r. znak: (...)Przedsiębiorca został wpisany do rejestru podmiotów przywożących pod nr (...). /okoliczność bezsporna/

W związku z tym, że we wniosku o wpis do rejestru podmiotów przywożących Przedsiębiorca jako datę planowanego przywozu paliw ciekłych wskazał datę przeszłą w stosunku do daty złożenia wniosku tj. 1 kwietnia 2020 r., Prezes Urzędu Regulacji Energetyki pismem z dnia 4 grudnia 2020 r. zwrócił się do Naczelnika Urzędu Skarbowego W. z wnioskiem o udzielenie informacji, czy Przedsiębiorca realizował obowiązki wynikające z art. 78 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym (Dz. U. 2020 r., poz. 722) w następującym zakresie: czy przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju dokonał zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzspółnotowym do właściwego naczelnika urzędu skarbowego; czy dokonał zabezpieczenia akcyzowego z tego tytułu; czy złożył do właściwego naczelnika urzędu skarbowego deklarację uproszczoną oraz dokonał zapłaty akcyzy na terytorium kraju. /k. 1 akt adm./

W dniu 8 grudnia 2020 r. na adres e-mail Urzędu wpłynęła odpowiedź Naczelnika Urzędu Skarbowego W. w treści której wskazał, iż Przedsiębiorca w dniu 27 stycznia 2020 r. po raz pierwszy złożył zgłoszenie o planowanym nabyciu wewnątrzspółnotowym oraz, że w dniu 30 stycznia 2020 r. złożył deklarację uproszczoną dla podatku akcyzowego od nabycie wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych (...) oraz zapłacił należny podatek akcyzowy. /k. 4 akt adm./

Pismem z dnia 10 grudnia 2020 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zwrócił się do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej z wnioskiem o przekazanie pełnego kompletu informacji znajdujących się w systemie monitorowania drogowego przewozu towarów na temat przewozów realizowanych z udziałem Przedsiębiorcy, w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. /k. 5 akt adm./

Ponadto pismem z dnia 10 grudnia 2020 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wezwał Przedsiębiorcę do przedstawienia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania: faktur zakupu paliw ciekłych, za okres od 1 stycznia 2020 r. do 30 czerwca 2020 r., które były przedmiotem wewnątrzspółnotowego nabycia wyrobów akcyzowych, których kody CN wymienione są w § 2 rozporządzenia Ministra Aktywów Państwowych z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie, przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących, zmienionego rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących (Dz. U. 2020 r. poz. 1431) oraz zestawienia tychże transakcji. Pismo zostało prawidłowo doręczone w dniu 17 grudnia 2020. /k. 6-7, 8 akt adm./

W dniu 15 grudnia 2020 r. do siedziby Urzędu wpłynęło pismo Szefa Krajowej Administracji Skarbowej z dnia 15 grudnia 2020 r., do którego załączono informację dotyczącą operacji przewozu paliw ciekłych w których uczestniczył przedsiębiorca w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. /k. 9-10 akt adm./

W dniu 30 grudnia 2020 r. Przedsiębiorca za pomocą platformy e-puap złożył sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych a także ich przeznaczeniu za okres od stycznia do czerwca 2020 r. Ze złożonych sprawozdań wynika, że przywóz paliw ciekłych w postaci smarów o kodach (...), (...) miał miejsce w okresie objętym niniejszym postępowaniem. /k. 12-19, 20, 21, 22 akt adm./

W dniu 31 grudnia 2020 r. na adres e-mail Urzędu wpłynęła odpowiedź Przedsiębiorcy do której załączono: pismo przewodnie z dnia 30 grudnia 2020 r., kopie faktur zakupu paliw ciekłych, które były przedmiotem wewnątrzspółnotowego nabycia, których kody CN są wymienione w § 2 rozporządzenia Ministra Aktywów Państwowych z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących, zmienionego rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących (Dz. U. 2020 r. poz. 1431), zestawienie tychże transakcji. /k. 23, 24-38 akt adm./

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki pismem z dnia 12 kwietnia 2021 r. wszczął postępowanie administracyjne znak: DPC.DPC-3.451.4.2021MMo w sprawie wymierzenia kary pieniężnej Przedsiębiorcy: w związku z niezachowaniem terminu na przekazanie sprawozdania, o którym mowa w art. 43d ustawy - Prawo energetyczne, za miesiące od stycznia do czerwca 2020 r. Jednocześnie Przedsiębiorca został wezwany o nadesłanie w terminie 14 dni, licząc od dnia otrzymania niniejszego zawiadomienia: wyjaśnień, czy Przedsiębiorca przed dniem 1 września 2019 r. dokonywał wewnątrzspółnotowego nabycia paliw ciekłych o kodach (...), (...) i (...), a w przypadku gdy to miało miejsce, poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii faktur zakupu paliw ciekłych, kopii wszelkich dokumentów potwierdzających aktualną sytuację finansową Przedsiębiorstwa, w tym dokumentów dotyczących: osiągniętych przychodów i dochodów (np. bilans + rachunek zysków i strat za rok 2020 lub inne dokumenty sporządzane stosownie do formy prawnej Przedsiębiorcy), oświadczenia o osiągniętych w 2020 r. przychodach i dochodach z działalności gospodarczej ogółem. Pismo zostało prawidłowo doręczone w dniu 19 kwietnia 2021 r. /k. 45-47 akt adm./

W dniu 4 maja 2021 r. do Urzędu Regulacji Energetyki w W. wpłynęło pismo Przedsiębiorcy, w którym poinformował, iż Spółka przed dniem 1 września 2019 r. sprowadzała produkty smarowe o kodach (...) oraz (...). Dalej wskazał, iż wyżej wymienione smary, które Spółka „sprowadzała i sprowadza (...) objęte są obowiązkiem rejestracji i sprawozdawczości do Urzędu Regulacji Energetyki dopiero od dnia 1 stycznia 2020 r. Wskazuje na to wyraźnie podstawa prawna zapisana w § 2 pkt 13 oraz § 3 pkt 2 lit b rozporządzenia Ministra Aktywów Państwowych z dnia 27 listopada 2019 r. (...). Co więcej, w przypadku przywozu ww. produktów przed dniem 1 września 2019 r., a więc analogicznie jak w niniejszej sprawie, zastosowanie znajdują normy okresu przejściowego określone w art 17 ust 1 i 2

ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2019 r. poz. 1150). Zgodnie z tymi przepisami (...) Sp. z o.o. powinna dokonać wpisu do Rejestru Podmiotów Przywożących w wydłużonym czasie, tj. do 31 marca 2020 r. Niestety powyższy termin przypadł na początkowy okres pandemii wywołanej koronawirusem SARS-CoV-2 i przestoju gospodarki związanej z lockdownem". Powyższe skutkowało złożeniem przez Spółkę wniosku o wpis do rejestru podmiotów przywożących dopiero w dniu 11 maja 2020 r. Ponadto Przedsiębiorca argumentował, iż „Spółka dokonała wszelkiej staranności składając wniosek o wpis do Rejestru Podmiotów Przywożących. Wszelka zaś zwłoka wynikała z czynników niezależnych, spowodowanych pandemią COVID-19 oraz opieszałością w działaniach innych organów (np. urzędu skarbowego)". W dalszej części wyjaśnień Przedsiębiorca podniósł, że złożenie sprawozdań za okres styczeń – czerwiec 2020 r. zostało wykonane niezwłocznie. Wskazał też, że naruszenie miało bowiem wymiar wyłącznie formalny, a nie materialnoprawny, niewpływający na regulacyjne lub finansowe działania państwa. Przedsiębiorca wniósł o umorzenie postępowania lub inne analogiczne jego zakończenie. /k. 50-52, 53-55, 56-63, 64 akt adm./

Pismem z dnia 12 maja 2021 r. Przedsiębiorca został zawiadomiony o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z niezachowaniem terminu na przekazanie sprawozdania, o którym mowa w art. 43d ustawy- Prawo energetyczne, za miesiące od stycznia do czerwca 2020 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Ponadto mając na uwadze wprowadzony od dnia 14 marca 2020 r. stan zagrożenia epidemicznego oraz ogłoszony od 20 marca 2020 r. stan epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 Przedsiębiorca został zawiadomiony o braku możliwości osobistego zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w sprawie, jednocześnie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zawiadomił, iż na zebrany w sprawie materiał dowodowy składa się: zawiadomienie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wszczęciu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej z dnia 12 kwietnia 2021 r., pismo Przedsiębiorcy z dnia 27 kwietnia 2021 r. wraz z załącznikami. Pismo zostało prawidłowo doręczone w dniu 19 maja 2021 r. /k. 68, 69 akt adm./

W dniu 14 września 2021 roku Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydał decyzję numer (...) /k. 70-76 akt adm./

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów, w tym zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka V. M. oraz zeznaniom powoda J. B. w charakterze strony powodowej, z uwagi na ich spójność oraz zbieżność z treścią dowodów z dokumentów zgromadzonych w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zważył co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z treścią art. 43d ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716 z późn. zm., dalej: „Pe”) przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a także podmiot przywożący stosownie do swojej działalności przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw energii miesięczne sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu- w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy sprawozdanie. Zgodnie natomiast z treścią art 43d ust. 1 w związku z art 62d pkt 4 ustawy- Prawo energetyczne „od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 czerwca 2021 r, przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesje na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a także podmiot przywożący stosownie do swojej działalności przekazuje Prezesowi URE miesięczne sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych a także ich przeznaczeniu- w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy sprawozdanie".

W treści art. 3 pkt 12c Pe zawarta została definicja legalna określenia „podmiot przywożący”. Wskazano bowiem, że użyte w ustawie określenie „podmiot przywożący” oznacza - osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną

nieposiadającą osobowości prawnej, która samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu dokonuje przywozu paliw ciekłych, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych: a) w ramach wykonywania działalności polegającej na obrocie paliwami ciekłymi z zagranicą wymagającej uzyskania koncesji, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 4, lub b) przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 722, 1747, 2320 i 2419 oraz z 2021 r. poz. 72 i 255)". W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości Sądu, że z uwagi na treść informacji udzielanych przez powoda w toku postępowania administracyjnego przyjąć należało, że powód w okresie wskazanym w punkcie 1 sentencji zaskarżonej decyzji faktycznie dokonywał przywozu paliw ciekłych o kodach (...), (...) (objętych Rozporządzeniem Ministra Aktywów Państwowych z dnia 27 listopada 2019 roku w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, Dz.U. z 2019 r. poz. 2332, które weszło w życie w stosownym zakresie z dniem 1 stycznia 2020 r.), a zatem powód był podmiotem przywożącym w rozumieniu art. 3 pkt 12c Pe oraz, że doszło do zaniechania obowiązku sprawozdawczego, pomimo tego, iż taki obowiązek wynikał wprost z treści art. 43d ust. 1 Pe. Podkreślić tu należy, że ze statusem podmiotu przywożącego nierozzerwalnie związany jest obowiązek sprawozdawczy, o którym mowa w treści art. 43d ust. 1 Pe. Należy też wskazać przy tym, że obowiązek sprawozdawczy, o którym mowa w treści art. 43d ust. 1 Pe istnieje niezależnie od realizacji przez podmiot przywożący obowiązku dokonania wpisu do rejestru podmiotów przywożących. Nieuzasadnione było zatem stanowisko powoda, że skoro powód został wpisany do przedmiotowego rejestru dopiero decyzją z dnia 6 lipca 2020 roku, nie ponosi odpowiedzialności za niezłożenie sprawozdań za okres od stycznia do czerwca 2020 roku. Kwestia rozliczenia się powoda z obowiązku wpisania do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w treści art. 32c ust. 1 Pe, nie jest okolicznością zwalniającą powoda z odpowiedzialności za realizację obowiązku sprawozdawczego, o którym mowa w treści art. 43d ust. 1 Pe za okres przed dokonaniem wpisu do rejestru. Prezes URE dokonuje wpisu do rejestru podmiotów przywożących w drodze odrębnej decyzji (art. 32c ust. 4 Pe). Konsekwencje dokonywania przywozu paliw ciekłych bez wymaganego wpisu do rejestru, także określone są w sposób odrębny (art. 57g ust. 2 Pe), od konsekwencji zaniechania obowiązku sprawozdawczego, o którym mowa w treści art. 43d ust. 1 Pe. Zgodnie bowiem z treścią art. 56 ust. 1 pkt 12b Pe, karze pieniężnej podlega ten, kto nie przekazuje w terminie sprawozdania, o którym mowa w art. 43d tej ustawy. Zgodnie natomiast z treścią art. 56 ust 2h pkt 4 kara pieniężna w przypadku określonym w ust. 1 pkt 12b została ustalona przez ustawodawcę na kwotę 10 000 zł, tj. w wysokości przez ustawodawcę wprost w treści przepisu określonej.

W niniejszej sprawie brak było podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 56 ust. 6a Pe.

Według ustawodawcy, Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek. Z treści powołanego przepisu wynika w szczególności, iż Prezes URE ma jedynie „możliwość” zastosowania tej instytucji, nie zaś obowiązek, co wpływa na fakultatywny, a nie obligatoryjny charakter tej instytucji. W przypadku zatem nawet łącznego wystąpienia obu przesłanek koniecznych, wskazany organ może, ale nie musi skorzystać z tej kompetencji.

W dalszej kolejności wskazać należy, iż zastosowanie instytucji odstąpienia od wymierzenia kary wymaga łącznego spełnienia obu przesłanek wymienionych w treści powołanego przepisu.

Jedną z przesłanek koniecznych do zaistnienia możliwości zastosowania wyżej wymienionej instytucji jest znikomy stopień szkodliwości czynu. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 października 2014 r. (III SK 47/13, OSNP 2016, Nr 8, poz. 112) wskazał, że rozstrzygając, czy naruszenie obowiązku ciężącego na przedsiębiorcy można w okolicznościach faktycznych sprawy uznać za czyn o znikomym stopniu szkodliwości, zasadne jest odwołanie się do sposobu weryfikacji tego stopnia wypracowanego w prawie karnym, skoro prawodawca posłużył się w art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne instytucją prawa karnego, z uwagi na represyjny charakter kar pieniężnych przewidzianych w tym przepisie. Zgodnie z art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu bierze się pod uwagę: rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych obowiązków, postać zamiaru, motywację sprawcy oraz rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. W orzecznictwie wskazuje się, że przy ocenie stopnia szkodliwości społecznej czynu, mają decydować

wyłącznie okoliczności związane z czynem, a podstawowe znaczenie mają rodzaj i charakter naruszonego przez oskarżonego dobra chronionego prawem, rozmiar wyrządzonej i grożącej szkody oraz zamiar i motywacja sprawcy.

Powód podniósł, że w jego ocenie, za znikomym stopniem szkodliwości czynu przemawia fakt ogłoszenia z dniem 20 marca 2020 r. stanu epidemii na terytorium RP, a w konsekwencji, trudności w uzyskaniu stosownych zaświadczeń, warunkujących skutecznie złożenie wniosku o dokonanie wpisu do rejestru podmiotów przywożących. W przekonaniu powoda, ogłoszenie stanu epidemii wyłącza jego winę w niedochowaniu terminu na złożenie wniosku o wpis do rejestru podmiotów przywożących. Powód podniósł też, że zaniechanie przedmiotowego obowiązku sprawozdawczego było nieumyślne, gdyż powód zlecił prowadzenie spraw związanych ze złożeniem wniosku o wpis do rejestru profesjonalnym pełnomocnikom. Istotnie, z treści załączonych przez powoda dokumentów do odwołania (k. 29-42), jak również z treści zeznań świadka oraz strony powodowej wynika, że powód miał trudności z pozyskaniem stosownych zaświadczeń we wcześniejszym terminie. Jak już jednak wyżej wskazano, zagadnienie rozliczenia się podmiotu przywożącego z obowiązku wpisu do rejestru podmiotów przywożących jest zagadnieniem odrębnym od kwestii wykonania obowiązku sprawozdawczego, o którym mowa w treści zaskarżonej decyzji. Istotne jest jednak to, że z treści zeznań świadka, jak również strony powodowej wynika, iż powód miał świadomość wejścia w życie powyższego rozporządzenia z dnia 27 listopada 2019 roku, a tym samym obowiązku sprawozdawczego, o którym mowa w treści art. 43d ust. 1 Pe. Współpracę ze wskazanym podmiotem zewnętrznym powód podjął już pod koniec 2019 roku. Z treści powyższych zeznań wynika też, że w odniesieniu do kolejności działań oraz terminów – w zakresie spełnienia obu obowiązków tj. dokonania wpisu do rejestru oraz obowiązku sprawozdawczego, powód polegał na informacjach pozyskiwanych od podmiotu zewnętrznego. Powyższe nie jest jednak okolicznością zwalniającą z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązku sprawozdawczego, a zatem z tytułu deliktu administracyjnego. Powyższe jest bowiem skutkiem realizacji zobowiązań o charakterze cywilnoprawnym, podjętych pomiędzy powodem a podmiotem zewnętrznym, które jednakże nie wpływają na zakres odpowiedzialności powoda objętej niniejszym postępowaniem. Przy ocenie stopnia szkodliwości czynu nie należy też tracić z pola widzenia okoliczności, że terminowość składania sprawozdań przekłada się bezpośrednio na jakość wywiązywania się przez Prezesa URE z obowiązku objętego treścią art. 43d ust. 4 Pe, jak również na wywiązywanie się przez pozwanego z bieżącej realizacji jego ustawowych zadań, w szczególności w przedmiocie nadzoru i kontroli rynku paliw. Tymczasem, powód zrealizował obowiązek w zakresie złożenia sprawozdań za miesiące styczeń – czerwiec 2020 r. dopiero w grudniu 2020 roku. Niewątpliwie zatem stan wiedzy Prezesa URE we wskazanym okresie został zniekształcony – w każdym przypadku niezłożenia sprawozdania, nie odpowiadał bowiem rzeczywistości, a okoliczności te wpływają na znaczny zakres naruszenia. Z powyższych względów, pomimo tego, że powód złożył zaległe sprawozdania przed wszczęciem postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej, brak było podstaw do przyjęcia w niniejszej sprawie znikomej szkodliwości czynów powoda.

Z powyższego wynika zatem, że pozwany w sposób prawidłowy dokonał nałożenia na powoda kar z tytułu niedopełnienia obowiązku sprawozdawczego z miesiące styczeń – czerwiec 2020 roku. Wskazać przy tym należy, iż odpowiedzialność podmiotu za popełnienie deliktu administracyjnego ma charakter obiektywny, tj. niezależny od winy, zaś element subiektywny w postaci umyślności lub nieumyślności naruszenia, czyli „winy” jest okolicznością braną pod uwagę przy wymiarze kary i jej wysokości. Ustawodawca jednak, dla osiągnięcia wskazywanego wyżej celu ustawy, przewidział karę w wysokości ściśle określonej tj. w kwocie 10.000,00 zł. Błędne też było przekonanie powoda o naruszeniu przepisu art. 56 ust. 6a Pe. Jak już bowiem wyżej wskazano, brak zastosowania względem powoda instytucji odstąpienia od wymierzenia kary wynikał z tego, że powód nie spełnił wszystkich przesłanek wymaganych łącznie treścią art. 56 ust. 6a Pe.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, jako niezasadne.

O kosztach procesu, Sąd orzekł stosownie do wyników postępowania na podstawie art. 98 k.p.c. oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Na koszty procesu po stronie pozwanego złożył się koszt zastępstwa procesowego w wysokości 720,00 zł.

Sędzia SO Jolanta Stasińska